



בית משפט השלום בתל אביב -יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

בפני **כבוד השופטת אביטל אמסלם - גלבע**

בעניין: **מאשימה:** **מדינת ישראל**
באמצעות פרקליטות מחוז ת"א

נגד

הנאשמת: **תאיה תהאני**
ע"י ב"כ עוה"ד ליאת ארזי, הסנגוריה הציבורית

החלטה

1. לפני בקשת ההגנה לקבל חומר חקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 (להלן – **החסד"פ**). בתיק העיקרי בוצעה השלמת חקירה לאחר שהתקבלו חומרי חקירה חדשים מעדת תביעה. לטענת ההגנה, עיון בתוצרי השלמת החקירה לימד כי השלמת החקירה נערכה ברובה המכריע בנוגע לטענות /שהעלתה ההגנה בפגישת משא ומתן שהתקיימה בין הצדדים, אליה זומנה ב"כ הנאשמת. בכך, חרגה המאשימה מהתנאים שנקבעו בהנחיית פרקליט המדינה אשר קובעת שהשלמת חקירה לא תערך ביחס לפעולות חקירה שניתן היה לבצע, בשקידה סבירה, טרם הגשת כתב האישום. חומרי החקירה שלהלן מבוקשים ונדרשים להגנה על מנת לבסס טענה של הגנה מן הצדק:

- א. החלטת פרקליט המחוז לאשר השלמת חקירה בתיק, על נימוקה.
- ב. הנחיות השלמת חקירה שהועברו מהמאשימה ליחידה החוקרת.

השתלשלות העניינים ברצף הזמן:

2. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר. על פי המתואר בכתב האישום, זייפה הנאשמת תעודה הנחזית להיות תעודה מטעם משרד הבריאות המעידה כי עברה בהצלחה קורס שאיבת דם ורידי. הנאשמת הגישה את התעודה לבית חולים שיבא ובהתבסס למצג שווא העולה ממנה, התקבלה לעבודה כלוקחת דם בבית החולים.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

3. ביום 12/8/25 העבירה ע"ת 8 (להלן – **העדה או יפית**) לב"כ המאשימה הודעת דוא"ל אליה צורף דוא"ל ששלחה ביום 5/5/24 למספר מכותבים. ההודעה כללה מסמכים מחודש דצמבר 2023 – מידע חדש שנוגע לאירוע שקשור לנאשמת, אשר התרחש בחודש דצמבר 2023, חצי שנה לאחר הגשת כתב האישום בתיק זה. אין מחלוקת מטעם ההגנה שמסמכים אלה הם 'מידע חדש'.
4. לטענת ב"כ הנאשם, באותו היום התקשרו אליה עו"ד גולברי ועו"ד אורן פז מטעם המאשימה ושוחחו עמה בניסיון להבין את פשר הכפירה של הנאשמת. ב"כ הנאשם פירטה בפני ב"כ המאשימה מדוע אין די ראיות לבסס את הרשעת הנאשמת, העבירה למאשימה מסמך שלא היה קיים אצלה והצדדים המשיכו לשוחח בפגישה שנערכה ביניהם ביום 31/8/25. לאחר הפגישה הודיעה המאשימה שלא תחזור מכתב האישום.
5. ביום 18/9/25 ביקשה המאשימה לבטל את מועד שמיעת ההוכחות בתיק העיקרי והצהירה כי פרקליט המחוז אישר לבצע השלמת חקירה בתיק לאור מידע ומסמכים שנצברו אצל העדה לאחר הגשת כתב האישום.
6. ביום 2/11/25 העבירה המאשימה את תוצרי השלמת החקירה לידי ההגנה – המידע החדש שהועבר בהודעת הדוא"ל מיום 12/8/25 והמסמכים שצורפו אליה, עדות של יפית מיום 29/9/25, עדות נוספת של יפית מיום 27/10/25, אליה מצורפת תמונה - צילום מסך מחשב.
7. לטענת ההגנה לאחר שעיינה בחומרים הגיעה למסקנה שעיקר השלמת החקירה, עדויותיה של יפית, אינן נוגעות למידע החדש, אלא לטענות ההגנה שעלו במסגרת השיחה בין הצדדים במסגרת המשא ומתן ביניהם ובניסיון להשלים את הפער הראיתי שהוצג על ידי ההגנה. העדויות של יפית אינן נוגעות כמעט כלל למידע החדש ומתייחסות לדברים שמסרה העדה בהודעתה מיום 1/2/22. מרבית השאלות בכל חקירה עסקו בחומר חקירה שהיה קיים עוד טרם המידע החדש, בניסיון למלא את החלל הראיתי בתיק ולהתמודד עם טענות הגנה שעלו במשא ומתן. הוכחה לכך היא שלאחר השלמת החקירה לא התבקשה גביית גרסת הנאשמת. המידע החדש עמד לפני המאשימה כבר ביום 12/8/25 והשלמת החקירה לא בוצעה עם קבלתו אלא לאחר שהמאשימה יזמה ופנתה להגנה, שוחחה עמה על חוסר ראיות בתיק ורק ערב מועד ההוכחות ביקשה לבטל הישיבה כדי להשלים חקירה.
8. ההגנה בקשת את המסמכים שבפתיח כדי לבסס טענה של ביטול כתב האישום בפני המותב שדן בתיק העיקרי. ההגנה מבקשת לברר האם החלטת פרקליט המחוז להורות על השלמת חקירה נבעה מהמידע החדש או מסיבות נוספות. השלמה שלא נבעה מהמידע החדש היא פסולה וחורגת מהנחיית פרקליט המדינה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

9. לטענת המאשימה אין כל יסוד לטענת ההגנה ולפיה השלמת החקירה באה בעקבות הפגישה והשיח בין הצדדים. עוד טרם הפגישה ערכה ב"כ המאשימה שיחת טלפון עם העדה יפית, עובדת משרד הבריאות, לקראת זימונה לפגישת הכנה לעדות, אז התברר שבידיה מסמכים עובדתיים רלבנטיים שאינם נמצאים בתיק החקירה. משכך נוצר הצורך בהשלמת חקירה הכוללת גביית הודעה מסודרת מהעדה בותבהיר את המסמכים. "מעבר לכך, שימשה השלמת החקירה להבהרת מספר סוגיות נוספות הנובעות מכך שהמאשימה הבינה כי הגם שהן ברורות ביסוד התיק הן לא פורטו כנדרש בהודעת המתלוננת, אולם התשובה לגביהן מצויה בידה לכתחילה ואין בגביית הודעה נוספת מהמתלוננת כדי לשנות מהתשתית הראייתית שעמדה בבסיס כתב האישום" (ס' 4 לתגובת המאשימה).

10. עוד נטען כי אין כל בסיס לסברה שהציגה ההגנה כי השלמת החקירה נבעה מחוסרים ראייתיים. עיון בהודעתה הראשונה של העדה, במסמכים שצירפה ובגרסת הנאשמת, מלמדים על קיומה של תשתית ראיות לכאורה אשר מגלמת סיכוי סביר להרשעה. מכלול הראיות יבחנו על ידי המותב שידון בתיק העיקרי, הניתוח שביצעה ההגנה להודעות הנוספות בלתי ענייני וממילא השלמת החקירה אושרה על ידי פרקליט המחוז בהתאם להנחיית פרקליט המדינה. המאשימה ביקשה ללמוד מהנחיית פרקליט המדינה 14.21 שעוסקת אמנם בתחום השימוע, אך ניתן ללמוד ממנה, בשינויים המחויבים – שלא קיים איסור גורף לעשות שימוש בטיעונים שעלו במהלך השימוע, לצורך השלמת חקירה במקרים המתאימים.

11. השלמת החקירה אינה נוגעת בשום צורה במסמך הנוסף שהעבירה ההגנה לעיון המאשימה. גרסת הנאשמת במשטרה אינה מתמודדת עם הראיות שקיימות בתיק עוד בשלב בו הוגש כתב האישום, הכפירה שנשמעה מטעם ההגנה היא כוללנית ובפגישה שנערכה בין הצדדים לא העלתה ההגנה טענות ראייתיות של ממש אל מול חומר החקירה. השלמת החקירה בוצעה בהתאם למתווה שבהנחיית פרקליט המדינה 6.11 ולהלכה הפסוקה, ניתן אישור של פרקליט המחוז ובית המשפט בהליך העיקרי לא נעתר לבקשת ההגנה למנוע את השלמת החקירה. טענות ההגנה בעניין השלמת החקירה אינן רלבנטיות לבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ, וההגנה תוכל להעלותן במסגרת התיק העיקרי.

12. החלטת פרקליט המחוז לאשר השלמת חקירה, כמו גם מכתבי השלמה שמוענו ליחידה החוקרת, אינם חומרי חקירה אלא תרשומות פנימיות של הפרקליטות, ובהתאם להלכה ולדין אין כל עילה להעבירם לעיון ההגנה.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

דיון והכרעה

13. סעיף 74 לחסד"פ קובע:

"(א) (1) הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, "רשימת כל החומר" – לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושא ומועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה; (2) לעניין פסקה (1), חומר מודיעין שיש זכות עיון בו כאמור באותה פסקה יהיה רק חומר שמתייחס לעובדות המתוארות בכתב האישום, לתוכן עדות שאמרה להישמע בשלב בירור האשמה, לראיה שאמורה להיות מוגשת כאמור או למהימנות של עד מרכזי, ואולם חומר מודיעין שנאסף או שנרשם בתיק ייכלל ברשימת כל החומר כאמור בפסקה (1)..."

(1א) תובע יקבל לעיונו מרשות חוקרת או מרשות מודיעין את כל החומר שנאסף או שנרשם כאמור בסעיף קטן (א), לרבות חומר מודיעין, ויוודא שחומר החקירה ורשימת כל החומר עומדים, בעת הגשת כתב האישום או בסמוך לכך, לרשות הנאשם וסניגורו או אדם אחר כאמור באותו סעיף קטן; היועץ המשפטי לממשלה או פרקליט המדינה יקבע הנחיות לביצוע סעיף זה, לרבות לעניין פיקוח על הליך סיווג החומר. (ב) נאשם רשאי לבקש, מבית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, להורות לתובע להתיר לו לעיין בחומר שהוא, לטענתו, חומר חקירה ולא הועמד לעיונו..."

14. זכות העיון נועדה לשרת ארבעה רציונלים עיקריים – הזכות למשפט הוגן, זכותו של נאשם לבסס את הגנתו ולהיערך כראוי למשפטו, חקר האמת וצמצום פערי הכוחות בין המאשימה לנאשם (יצחק עמית, **חסיונות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי** (2021), שער שני – הליכי גילוי ועיון במשפט הפלילי, פרק א).



בית משפט השלום בתל אביב -יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

15. הזכות למשפט הוגן היא נגזרת של זכויות היסוד הגלומות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ובראשן הזכות לחירות. מטרת העיון היא להבטיח כי בית המשפט יכריע בגורלו של נאשם לאחר שניתנה לו הזדמנות מלאה להציג את הגנתו, כשהוא מכיר את מלוא הראיות הקיים בעניינו (ראו השופט אלרון בבע"ח 58147-05-25 **מדינת ישראל נ' פלונית**, פסקה 9 (8/7/2025), וכן בש"פ 9287/20 **אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (14/1/2021)).

16. זכות העיון משרתת את האינטרס הציבורי של חקר האמת ומאפשרת לנאשם לאתר ראיות לחפותו ולבסס הגנה מלאה ככל הניתן. כל זאת במטרה עליונה לוודא שנאשם יוכל להיערך כראוי למשפט המתנהל נגדו ולוודא "שבדין ימצא חייב רק מי שאשמתו הוכחה" (בש"פ 8252/13 **מדינת ישראל נ' ליאל שיינר** (2014), עמ' 458).

17. זכות העיון נועדה לצמצם את פערי הכוחות בין התביעה להגנה, להגביר את אמון הציבור בהליך הפלילי ולצמצם חשדנות כלפי רשויות התביעה: "אל מול הנאשם היחיד (או קבוצת נאשמים) עומדים כוחות האכיפה של המדינה - כוחות רבי עוצמה - פרקליטות, משטרה וכוחות ביטחון אחרים" (בש"פ 6820/09 **גבאי נ' מדינת ישראל**, פסקה י' [פורסם בנבו] (10.09.2009) מתוך דברי כב' השופט כבוב בבש"פ 2839/23 **בנימין זאבי נ' מדינת ישראל** (נבו) (1/5/2023)).

18. הפסיקה פרשה את המונח 'חומר חקירה' באופן מרחיב, כך שהוא כולל כל חומר הקשור במישרין או בעקיפין לאישום. המבחן אשר משמש את בית המשפט בהכרעה האם מדובר בחומר חקירה הוא מבחן הרלוונטיות, הבוחן את הזיקה בין החומר לכתב האישום וליריעה העובדתית הנפרשת בו, בין אם הוא תומך בראיות התביעה, סותר אותן או נראה ניטרלי. בנוסף יבחן בית המשפט את התועלת שיש בחומר החקירה המבוקש להגנת הנאשם. ההכרעה תתבצע באמצעות מבחני השכל הישר וניסיון החיים, כאשר במקרים גבוליים ככלוקיים ספק באשר לרלבנטיות של החומר, הנטייה היא לפירוש מרחיב של המונח 'חומר חקירה'. די בכך שמדובר 'בנגיעה עקיפה ואף מסופקת' כדי שהחומר יחשב חומר חקירה (עניין שיינר) ואף אם מדובר ב'פריפריה של האישום' (בג"ץ 233/85 **אל הוזייל נ' משטרת ישראל**, פסקה 4, נבו).

19. הפרשנות המרחיבה אין משמעה כי היא חסרת גבולות. חומר חקירה אינו כולל ראיות בעלות רלוונטיות ערטילאית, רחוקה, שולית או ספקולטיבית, ואין להתיר "מסעות דיג" בלתי ממוקדים. על הנאשם להצביע על "יסוד של ממש" או "קצה חוט" המלמד על זיקה בין החומר המבוקש לבין האישומים, וכי יש בו כדי להועיל להגנתו. בנוסף, זכות העיון לפי סעיף 74 לחסד"פ אינה זכות מוחלטת ולעיתים תהיה נסוגה מפני אינטרסים מוגנים אחרים כגון זכות לפרטיות של עדים או גורמים אחרים, זכויות קורבן עבירה, חיסיון או אינטרסים ציבוריים



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

אחרים. במקרים אלו, יש לבחון את מידת הפגיעה הצפויה באינטרס המוגן מול התועלת להגנת הנאשם.

20. באשר לתרשומות פנימיות של רשויות החקירה והתביעה, כגון סיכומי חקירה, עיבוד, ניתוח או הסקת מסקנות מחומר ראיות גולמי – הרי שאלה אינן נחשבות כ-'חומר חקירה' אלא אם הן מכילות נתונים עובדתיים חדשים ומהותיים העשויים לסייע להגנת הנאשם (בש"פ 5339/20 **ראובן דדון נ' מדינת ישראל** (6/8/20)). הרציונל שבבסיס אי הגילוי הוא לאפשר לחוקרים ופרקליטים להביע דעות ומסקנות באופן חופשי, ללא חשש כי יועברו לגורמי חוץ. חשיפת התכתבויות אלה עלולה לפגוע בתפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק וביכולתן לערוך תרשומות שישירות את החקירה ואת ההליך הפלילי. גם לכלל זה ישנו חריגולפיו כאשר מדובר בתרשומות פנימיות המכילה פרטים עובדתיים חדשים ומהותיים, או שיש בה כדי להשפיע על ניהול ההגנה, לדוגמא במסגרת של ראיון עד, אזי שיש להעביר מידע זה לידיעת הנאשם. ספק בעניין זה יפעל לטובת העברת החומרים להגנה (ראו עניין **אלוביץ**). מסמך "פנימי" אין משמעו בהכרח כדי למנוע סיווגו כחומר חקירה, והדבר נתון לבחינה בנסיבותיו של כל מקרה (פסקה 12 לפסק דינו של כב' השופט זילברטל, בש"פ 6856-16 **יאיר ביטון נ' מדינת ישראל** (נבו 15/11/2016)).

השלמת החקירה

21. בדיון התקיים ביום 3/12/25 טענה ההגנה כי בחינת חומרי החקירה שהתווספו על ידי ע"ת 8 מלמדת שלא הם עמדו בבסיס השלמת החקירה אלא ניסיון להשלים מחסור ראייתי עליו הצביעה ההגנה במשא ומתן בין הצדדים. ההגנה מבקשת לעיין בהחלטת פרקליט המחוז המאשרת את השלמת החקירה ובתרשומות שהועברו ליחידה החוקרת על מנת לבחון האם השלמת החקירה בוצעה כדיון, בהתאם להנחיית פרקליט המדינה ולפסיקה. נתונים אלה יוכלו לבסס, לשיטת ההגנה, טענה של הגנה מן הצדק ולכן הם מהותיים להגנת הנאשמת. השלמת החקירה בוצעה ערב ההוכחות, זמן רב לאחר הגשת כתב אישום ולאחר שההגנה טענה כי אין בחומר הראיות כפי שהוא כדי לבסס את האישום. לטענת ההגנה, אישור פרקליט המחוז אינו תרשומת פנימית שכן הוא נדרש בהנחיית פרקליט המדינה.

22. המאשימה שבה על התנגדותה וטענה כי המסמכים החדשים שהועברו לה על ידי עדת התביעה הביאו להשלמת החקירה ולגביית עדות נוספת מהמתלוננת ובהזדמנות זו ניתן היה "לעשות סדר בהודעה שלא נגבתה בצורה מצטיינת במקור" (עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 13). בפני המאשימה עמדה האפשרות לבצע ראיון עד ולהשלים את הפרטים במסגרת זו, אך ההגנה התנגדה לכך ועל כן בחרה המאשימה בדרך המלך, ביצוע חקירה. במהלך הדיון לפני ולאחר ששמעה



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

המאשימה את דברי בית המשפט מחוץ לפרוטוקול, הציעה לבצע אחת משתיים – ביהמ"ש יבחן את המסמכים ויבהיר להגנה שאין בהם דבר חריג ועל כן אין לחשוף אותם ולחלופין להותיר את ההחלטה בעניין זה למותב הדן בתיק העיקרי, שם במסגרת כלל השיקולים יוכל ביהמ"ש להיחשף לחומר הראיות כולו ולבחון האם יש ממש בטענת ההגנה.

23. בשלב זה הבהירה ההגנה כי הבקשה לקבלת חומרי החקירה הוגשה לכתחילה לפני המותב הדן בתיק העיקרי. למען היעילות הציע ביהמ"ש כי הדיון בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ יערך בפניו, אך המאשימה סירבה לכך.

ולגופו של עניין

24. הנחייה 6.11 להנחיות פרקליט המדינה מתווה את השיקולים לביצוע השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום ואופן ביצועה. ככלל, החקירה מסתיימת בטרם הגשת כתב האישום ו-"השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום תעשה כחריג" ובכפוף לאישור שלגורם בכיר (סעיף 5).

בהמשך נקבע כי "במסגרת השיקולים להורות על השלמת חקירה, יינתן משקל לשאלה האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום. בנסיבות בהן ניתן וצריך היה לצפות ולהעריך את נחיצותה של החקירה טרם הגשת כתב האישום, ולא התחדש דבר בהקשר זה, הרי שכלל לא תבוצע השלמת חקירה למעט בנסיבות חריגות" (סעיף 8 להנחיה).

25. המאשימה טענה כי אין מקום כלל להידרש במסגרת בקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ לטענות בדבר השלמת חקירה והגנה מן הצדק. ואולם, טענת ההגנה היא כי השלמת החקירה מנוגדת להנחיה ולדין וזהו הבסיס לטיעון של הגנה מן הצדק. אין בדעתי כמובן להכריע בשאלה האם השלמת החקירה מנוגדת לדין ויש בה כדי להקים טענת הגנה, אך על מנת שיוכל ביהמ"ש בתיק העיקרי לקבל את התמונה הראייתית במלואה ולאחר שהמאשימה התנגדה שבירור זה יעשה במסגרת התיק העיקרי, אין מנוס מלהידרש לשאלות אלה בהליך כאן.

26. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומרים המבוקשים ובהתבסס על החוק ועל הפסיקה הרלוונטית – אני מורה על חשיפת המסמכים הבאים שהתבקשו לעיון ההגנה –
א. דוח תרשומת עבור תיק פרקליטות מיום 18/9/25, למעט השחרה של המשפט המתחיל ב- "עם זאת" ומסתיים ב-"יתורשם" – אשר אין לו רלבנטיות לבקשת ההגנה.
ב. מסמך השלמת חקירה מיום 28/9/2025 – במלואו.
ג. מסמך "השלמת חקירה נוספת" מיום 19/10/2025 – אין להעביר להגנה שכן הוא חוזר ברובו על הבקשה מיום 28/9/25.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

27. כפי שהובהר בעניין **אלוביץ** המבחן שאומץ בפסיקה להגדרת 'חומר חקירה' הוא מבחן גמיש המתבסס על טיב החומר ומידת הרלבנטיות והזיקה שלו לאישומים ולהגנת הנאשם. הפרשנות למונח 'חומר חקירה' היא מרחיבה, וספק יפעל לטובת הנאשם במובן זה שהחומר יימסר לעיונו (אלוביץ, פסקה 11). איני מקבלת את טענת המאשימה ולפיה אל לו לבית המשפט הדן בבקשה לגילוי חומרי חקירה להיכנס ולדון בשאלה האם יש בחומרים המבוקשים כדי לסייע להגנת הנאשם, עמדה זו מנוגדת לפסיקה ולשכל הישר. בתום דיון שהתקיים ביום 3/12/2025 ביקשה המאשימה כי אקבל אחת משתי אפשרויות- או שאודיע להגנה כי אין בחומרים שהוצגו "שום דבר חריג" או למסור את ההחלטה בעניין הרלוונטיות של החומרים למותב שדן בתיק העיקרי. בעניין זה יש לציין, כי ההגנה הביאה לידיעתי שהמותב שדן בתיק העיקרי, כב' השופטת הרט, הציעה לצדדים שהנושא ידון בפניה והמאשימה סירבה לכך.

מכל מקום, אין באפשרות בית המשפט ליישם את מבחן הרלבנטיות מבלי להתייחס לטענות ההגנה ומבלי לבחון האם ישנה אפשרות, ולו "קצה חוט" שהדברים המופיעים בחומרים המבוקשים יסייעו להגנת הנאשם. בחינה שכזו מלמדת שיש במסמכים כדי להאיר על השלמת החקירה, הבסיס לקיומה והנתונים שביקשה המאשימה ללבן. אין בגילוי חומרים אלה כדי ללמד שטענת ההגנה מן הצדק תתקבל, ביהמ"ש אשר דן בתיק העיקרי ייחשף לנתונים וישקול, במסגרת כלל השיקולים הרלוונטים, האם יש בנתונים כדי להקים הגנה כזו או אחרת. אבל מראית פני הצדק, גילוי האמת במובנה הרחב וההגנה על האינטרס הציבורי בדבר שמירה על הליך הוגן, מחייבים לטעמי את חשיפת המסמכים.

28. תרשומות פנימיות - מסמכים פנימיים, תרשומות, סיכומי תיק, ניתוח ראיות או מסמכי עזר לניהול התיק – אינם מהווים חומרי חקירה כל עוד אין בהן פרטים עובדתיים חדשים ומהותיים, או שיש בהם כדי להשפיע על ניהול ההגנה. מטרת סיווגו של חומר כתרשומות פנימית הוא לאפשר שיח פתוח וישיר של גורמי אכיפת החוק, הבעת דעות או סיכום לקראת ניהול הליך, ללא חשש שיועבר לעיון גורם מן החוץ. לא כל מסמך שנרשם על ידי פרקליט מלווה או פרקליט מחוז יהווה מעצם טיבו תרשומת פנימית. המבחן, כאמור, הוא הרלוונטיות של התרשומות להגנת הנאשם, ככל ויהיו במסמך עובדות שלא הובאו לידיעת הנאשם ומשפיעות על הגנתו, הנטייה תהיה לגלותן. כך, לצורך הדוגמא, אין חולק שפעולות חקירה שביקשה היחידה החוקרת לבצע במהלך החקירה, יסווגו כחומר חקירה. מזכרים בדבר ניסיונות לזימון עדים או פעולות שמבקשת היחידה החוקרת לבצע, יסווגו כחומרי חקירה ללא ספק. במקרה שלפני אישרה המאשימה השלמת חקירה, פרק זמן נכבד לאחר הגשת כתב האישום, בטענה כי התקבלו חומרי חקירה חדשים. בד בבד ציינה המאשימה בתגובתה כי בהזדמנות זו היה מקום "לעשות סדר" בעדויותיה של המתלוננת. זוהי סמכותה של התביעה,



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

אך עליה לעמוד בהנחיית פרקליט המדינה שהובאה לעיל. ככל והשלמת החקירה התפרסה מעבר לגבולות שמאפשרת ההנחיה, הרי שמדובר בטענת הגנה לגיטימית, שיכול ותשפיע על הגנת הנאשם. השלמת חקירה, משמעה פעולות חקירה נוספות; מה לנו אם אלה התבקשו על ידי חוקר או על ידי פרקליט לעניין המשמעות של מסמכים אלה לגילוי המסכת העובדתית השלמה לעיון הנאשם.

29. בעניין "תרשומות פנימיות" והאופן בו בית המשפט מצווה לבחון בקשה לפי סעיף 74, ראו דברי כב' השופט אלרון בעניין אלוביץ (פסקה 14 ואילך):

"נוסף על כך, "תרשומות פנימיות" אשר אינן מלמדות על מידע חדש שאינו עומד לרשות הנאשם, ככלל לא תימסרנה לעיונו. זאת, מאחר שעל פי רוב אין לתרשומות אלו תועלת להגנת הנאשם, ומסירתן לעיון ההגנה עלולה לפגוע בתפקודן התקין של הרשויות וביכולתן לחוות דעתן בחופשיות על תיק מסוים (בש"פ 3221/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (1.7.2012)). אולם, אם ניתן ללמוד מאותן "תרשומות פנימיות" על נתונים שלא הועמדו לעיון הנאשם קודם; ויש בהן כדי לסייע להגנתו, הרי שהן עשויות להוות "חומר חקירה" לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי. מלאכת סיווג ומיון המסמכים האמורים מוטלת על רשויות התביעה והחקירה, אשר החלטותיהן כפופות כמובן לביקורת שיפוטית...

..

בהפעלת ביקורת על החלטת רשויות התביעה שלא למסור חומר מסוים לנאשם לפי הוראות סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, על בית המשפט לבחון תחילה אם קיים ולו "קצה חוט" העשוי ללמד על זיקה בין החומר המבוקש לבין האישומים המיוחסים לנאשם (בש"פ 8762/18 שם טוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 15 (29.1.2019)). אם התשובה לשאלה זו חיובית, הרי שככלל יש לסווג חומר זה כ"חומר חקירה" אשר יועבר לידי הנאשם. זאת, למעט במקרים שבהם מדובר בתרשומות פנימיות שאינה כוללת נתונים חדשים העשויים לסייע לנאשם; במקרים שבהם קיים אינטרס ציבורי כבד משקל המצדיק הימנעות מכך; וכן כאשר חלות הוראות דין מיוחדות האוסרות על מסירתו.



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 21130-11-25 תאיה נ' מדינת ישראל

לטעמי, גישה מרחיבה זו, אשר נקבעה להלכה, מאפשרת לנאשם לממש את זכותו להליך הוגן; עשויה להגביר את האמון בהליך הפלילי ולצמצם חשדנות מצד הנאשם כלפי רשויות התביעה בדבר הסתרת מידע הנחוץ להגנתו; ויש בה כדי לייעל את ההליך הפלילי, שכן היא תמנע בקשות חוזרות ונשנות למסירת חומרים הנחוצים להגנה במהלך ניהול המשפט....

מטעמים אלו, אני סבור גם כי על בתי המשפט הדנים בבקשות למסירת חומרים לפי [סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי](#), לנמק באופן מפורט ונהיר את החלטותיהם שלא למסור חומר מבוקש לידי נאשם. זאת, על מנת שלא ליצור חשד או חשש שמא הוסתרו מעיני הנאשם ובא כוחו פריטי מידע הנחוצים להגנתו, ולהניח דעתם כי מלוא החומר הנוגע לחקירה מצוי בידיהם (ההדגשות אינן במקור – א.א.ג.).

30. ההגנה מבקשת לטעון כי השלמת החקירה לא בוצעה לאור חומרי החקירה שהעבירה העדה אלא לאור חוסר ראיות עליו הצביעה בפגישה שהתקיימה בין השניים. מבלי להכריע בטענה זו, שאינה לפתחי, להגנה לא תהיה דרך אפקטיבית להוכיח את הטענה ללא שיחשפו בפניה החומרים המבוקשים. לא בכל פעם שלהגנה אין דרך להוכיח טענה, יש לקבל את בקשתה, אך הטענה נוגעת לקיום הנחיית פרקליט המדינה, המציינת, בין היתר, בסעיף 8: *"במסגרת השיקולים להורות על השלמת חקירה, יינתן משקל לשאלה האם ניתן היה בשקידה סבירה לבצע את פעולת החקירה טרם הגשת כתב האישום. בנסיבות בהן ניתן וצריך היה לצפות ולהעריך את נחיצותה של החקירה טרם הגשת כתב האישום, ולא התחדש דבר בהקשר זה, הרי שככלל לא תבוצע השלמת חקירה למעט בנסיבות חריגות"*.

השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום היא חריג לכלל, שכן כתב האישום מלמד על סיום חקירה ותוחם את מסגרת הראיות כך שלנאשם תהיה הזדמנות ויכולת הולמת לכלכל את הגנתו. חריגה מהכלל דורשת נימוקים, ובנסיבות מסוימות, כמו במקרה שלפני, מן הראוי להציג את כלל השיקולים בשקיפות ולאפשר טיעון משפטי סדור מטעם הצדדים.

31. איני סבורה שחשיפת המסמכים המבוקשים תפגע ביכולתה של המאשימה, של הרשות הציבורית, למלא את תפקידה כהלכה. ביכולתה של המאשימה לשקול שיקוליה, להגן על אינטרס הציבור כשם שהיא מבינה אותו וככל והגיעה לכלל מסקנה שהאינטרס הציבורי בהשלמת החקירה עולה על אינטרסים אחרים – בסמכותה לעשות כן. דווקא בנסיבות כאלה,



בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בע"ח 25-11-21130 תאיה נ' מדינת ישראל

על מנת לבטל את החשדנות והחשש מפני פעולה נסתרת במחשכים, ולאפשר טיעון מקיף
וכולל – האנטרס הציבורי הוא לטובת גילוי החומרים.

32. לאור האמור אני מורה על חשיפת החומרים כמפורט בסעיף 26 להחלטתי זו.

ניתן היום, ז' שבט תשפ"ו, 25 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

אביטל אמסלם-גלבווע, שופטת